

Godišnji izveštaj Nemačkog udruženja „KIKINDA“ za 2005. god.

U drugoj godini samostalnog rada nemačkog udruženja „Kikinda“ možemo konstatovati povećanje broja članova ustanove. Danas imamo preko 50 aktivnih članova.

Radimo u boljim uslovima, zahvaljujući Domu Omladine. Ustupili su nam radnu prostoriju, koju delimo sa još tri udruženja. Svakog utorka u nedelji, prostoriju koristi naše Udruženje, sa mogućnošću korištenja i kompjutera. Dobili smo veći prostor i za našu nemačku biblioteku. Broj knjiga u odnosu na prethodnu godinu se udvostručio, zahvaljujući donaciji Strajnić Lazara, koji nam je poklonio bogatu nemačku biblioteku Ursule Popović. Broj knjiga je povećan i donacijom Henkel Roberta. Na ustrojavanju biblioteke pomoć nam je i ove gđine pružila gradska biblioteka „Jovan Popović“. Zahvalni smo svima onima, koji doprinose uspešnijem radu nemačkog Udruženja „Kikinda“.

Naše stalne aktivnosti su druženje svakog trećeg utorka u mesecu, i obeležavanje Božića i Uskrsa. Lepoti Božićnog praznika doprineo je vrlo lep program na tri jezika, u izvedbi đaka osnovne škole „Feješ Klara“, pod rukovodstvom učiteljice Šomođi Radak Eržebet i uz muzičku pomoć nastavnice Tot Eržebet. I ovom prilikom želimo da im se zahvalimo. Radost deci je priredio i Crveni Krst Kikinde, paketićima koji su darovani od gospodina Rudolfa Valtera.

Ovog proleća u manifestaciji „Album moga zavičaja“ u organizaciji Doma Omladine, učestvovalo je i nemačko udruženje „Kikinda“. Prvi put je u Kikindi, nakon Drugog svetskog rata, nemačka manjina prikazala delić svog kulturnog nasleđa (fotografije predaka u narodnim nošnjama, spomenar sa početka 20. veka sa pismom na tri jezika, upotrebni predmeti sa nemačkim natpisom, karakteristični ručni radovi, i drugo). Članovi našeg Udruženja su pripremili slatkiše, koji su često bili na trpezama naših predaka: kranclice, žerbo, kuglofi. Posetioci našeg štanda su ponuđeni tim poslasticama.

Posebni raritet našeg štanda je bilo izdanje knjige iz 1913. god. „Der grosse Schwabenzug“ od Adama Müller Guttenbrunn, u slobodnom prevodu „Velika povorka“. Roman obrađuje doseljavanje Nemaca u Panonsku niziju, tokom XVIII veka, posle proterivanja Turaka sa ovih prostora. Najveće naseljavanje je bilo za vreme Marije Terezije i Josifa Drugog. Uoči Drugog svetskog rata u Jugoslaviji je živelo više od pola miliona Nemaca. Bili su grupisani u Banatu, između Velikog Bečkereka (današnji Zrenjanin), rumunsko-jugoslovenske granice, i oko Velike Kikinde, u severnom delu Banata. U Bačkoj su bili grupisani oko Bačke Palanke, Novog Sada, Odžaka, Kule, Apatina i Sombora, a u delu jugoslovenske Baranje, oko Popovače i Belog Manastira, a u Sloveniji u dolini Kočevlja.

Na štandu našeg Udruženja je bila izložena i knjiga Nenada Stefanovića „Jedan svet na Dunavu“. Autor obrađuje stradanje Nemaca posle II svetskog rata (proterivanje u logore, masovno umiranje, prinudno iseljavanje, i asimilacija). Krajnji rezultat je tužna činjenica da je nacionalna manjina, koja je više od dva veka davala snažan pečat privrednom i kulturnom razvoju srednjeg Podunavlja, nestala sa ovih prostora.

Tako je kroz manifestaciju „Album moga zavičaja“ na našem štandu simbolično prikazano doseljavanje, ekonomsko i kulturno jačanje i nestanak Nemaca-Podunavskih Švaba sa ovih prostora.

Mali broj Nemaca (ima ih oko 4000 hiljade), koji se nalaze u Srbiji i Crnoj Gori, formiraju svoja udruženja u želji da sačuvaju svoj nacionalni identitet, kroz očuvanje odnosno ponovno učenje jezika, negovanje običaja, upoznavanje sa istorijom i kulturom svoga naroda.

Sledeći te programske zadatke, naše Udruženje organizuje po drugi put kurs nemačkog jezika.

U saradnji sa Srednjom ekonomskom Školom i profesorkom Milicom Golušin, sa programom na visokom umetničkom nivou, obeležili smo 200 god. od smrti Fridricha Schillera. Program se odvijao na nemačkom i srpskom jeziku. Uz klavirsku pratnju čitana je Schillerova poezija i odlomci iz njegovih drama; sećanje na Schillera završilo se Odom radosti, i sa himnom Evrope, koja predstavlja spoj Schillerove poezije i Beethovenove muzike, i stremljenja ka svetu gde će svi ljudi biti braća.

Poseban vid aktivnosti našeg Udruženja je bilo prisustvovanje na posvećenju spomen obeležja masovnim grobnicama Nemaca: u Knićaninu, Kikindi, Gakovu, a ove godine u Kruševlju.

U našem bližem okruženju takođe postoji inicijativa za uređenje nemačkog groblja. Tako je lepa inicijativa Mesne zajednice Nakova, da želi uspostaviti saradnju sa nekadašnjim stanovnicima Nakova, koji danas žive u Nemačkoj, da se okrenu budućnosti a sećajući se prošlosti, počinju sa uređenjem ostataka nemačkog groblja u Nakovu. Takva saradnja je simbol i putokaz za takvu Evropu, u kojoj će svi narodi živeti zajedno u miru i dobrosusedstvu, za dobrobit svih.

Nemačko udruženje „Kikinda“ saraduje i sa drugim udruženjima. Na prvom mestu je saradnja sa nemačkim udruženjem „Donau“ iz Novog Sada. Ovo Udruženje je bilo prvo, osnovano 1992. god. Na čelu Udruženja je Andreas Bürgermayer, čijim zalaganjem je i došlo do osnivanja nemačkih udruženja u N. Sadu kao i u više mesta u Vojvodini. Tako je bila vrlo značajna njegova pomoć u formiranju samostalnog Udruženja u Kikindi.

Vrlo intenzivna je saradnja sa nemačkim udruženjem „Betschkerek“ iz Zrenjanina. U njihovoj organizaciji je naša delegacija prisustvovala Karnevalu cveća u Beloj Crkvi. U dva maha je naša delegacija bila na čajanci u Zrenjaninu, a svi njihovi članovi su bili naši gosti na Danima ludaje. Ta saradnja treba da se proširi i na ostala nemačka udruženja, u cilju saradnje na organizacionom i kulturnom planu, a zajednički cilj nam je formiranje Nemačkog nacionalnog saveta. U tome do sada nismo uspeli. Nisu sva nemačka udruženja shvatila značaj formiranja takvog saveta, te se nisu zalagala na skupljanju potpisa za elektore.

Preko krovne organizacije saveza nemačkih udruženja Srbije i Crne Gore, koja je preko delegata Andreasa Bürgermayera uključena u svetsku krovnu organizaciju nemačkih udruženja, treba uticati na ova udruženja, i konačno doći do nemačkog nacionalnog saveta. Ostvarivanje naših ciljeva na planu očuvanja nacionalnog identiteta u obrazovanju, kulturi i informisanju, biće tako mnogo uspešnije.

To nam je prevashodni zadatak u budućnosti.